

Градътъ е старъ, съ тѣсни и мръсни улици и полусъборени вѣхти къщи. Но той има много хубавъ изгледъ, ако се гледа отъ къмъ езерото. Тогасъ къщитѣ се виждатъ, като че сж натрупани една върху друга по баира. Охридъ е раздѣленъ на 4 части (махли); *Варошъ, Мѣсокастро, Кдишища и Влашка махла.*

Въ Вароша се намира черковата **Св. Климентъ**, отъ гдѣто се вижда езерото и всичкитѣ планини, които го заобикалятъ. Тази черкова Охридчяни ъж наричатъ мѣнастиръ. Тя е голѣма, хубава и въ неѣж се намира една библиотека съ стари бѣлгарски книги. По вечето нѣща въ неѣж сж изработени отъ дѣбово дърво, напѣстрени съ седефени плочици. Вѣтрѣ въ Олтаря, отъ лѣва страна, стой статуята на *Св. Климентъ* изработена отъ дърво. Статуята е била покрита съ скѣпна кадибяна дрѣха, отъ която сега е останжло съвсѣмъ малко, защото хората постоянно сж кѣсали отъ неѣж за споменъ.

Въ старо врѣме гр. Охридъ е билъ столица на Бѣлгарскій царъ Самуила, за това Охридчяни мислѣтъ че тази статуя била подарена на царъ Самуила отъ Римскія папа.

Въ единъ старъ желѣзенъ сѣндѣкъ се намира и короната на Охридскитѣ владци. Тя е направена отъ чисто злато и украсена съ скѣпоцѣнни камѣни.

Въ Охридъ има и друга черкова **Св. София**, прѣвърнѣжта сега въ Джамия.

Малко на западъ отъ Св. София се издига едно повисоко мѣсто, доста широко, надвѣсено надъ брѣга, което се казва **Саранце**. На това мѣсто е билъ палатътъ на царъ Самуила. Но сега на това мѣсто е издигнѣжтъ правителственния домъ.

Охридъ има 11,900 жители, отъ които 5,840 сж Бѣлгари, а останялитѣ Турци и Арнаути. Може да се каже че Охридъ е чистъ бѣлгарски градъ, който още отъ старо врѣме е ималъ свои владци и е водѣлъ най-голѣма борба противъ Гърцитѣ и др., които сж искали да имъ промѣнѣжтъ вѣрата и народността.

Въ Охридъ има много бѣлгарски училища и едно четверокласно мѣжско.